

ESCOLA D'INSTRUCCIÓ ROTÀRIA A DISTÀNCIA
Rotary Club Lleida, Catalunya, Espanya - Districte 2210

Projecte compartit amb l'Escola d'Instrucció Rotària
del R. C. Santiago del Estero - Argentina - Distrito 4800

(Versión en Catalán) - Realizada por el **Rotary Club de Lleida**, Distrito 2210, Catalunya, España

Any 3 - Classe Nº 33 - Rotay al cim d'Amèrica (correspon al 27 de maig de 2005)

Districtes i Clubs de Xile i Argentina, com a projecte del Centenari, van coordinar una expedició per escalar l'Aconcagua, el pic més alt d'Amèrica (7.000 m d'altura). **Víctor Rojas**, un dels escaladors ens narra aquesta experiència:

Fitxa: Rotary al cim d'Amèrica

Dies: 31 de gener a l'11 de febrer de 2005.

Campaments: Fonts, Confluència, Plaça de Mules, Niu de Còndors, Atac cim, Niu de Còndors, Plaça de Mules, Hotel Ayelén.

Assistents: Julián Bilbao (cap d'expedició), Ana María Moscoso, María José Escobar, Felipe Chávez, Felipe Videla, Osvaldo Alaniz, Juan Alarcón, Luis Flores, Víctor Rojas, Luis Manríquez, Mariano Egea.

Camarógraf: Gastón Oyarzún.

"Pugem una muntanya que és tota una institució, l'Aconcagua, **en el centenari d'una institució que és tota una muntanya**, el *Rotary*, i la fusió d'altura i altruisme ens va confirmar que –malgrat que la natura de l'home és ser home de la natura, i ens hem desnaturalitzat- la desviació humana no és inhumana: es poden aconseguir objectius superiors. Conjugant aquestes veritats altes - "*pujar un turó en veritat és pujar-se un mateix*", "*donar de si sense pensar en si*", "*feix als altres el que vols que els altres facin amb tu*"- podem advertir que el món no és immund, i oblidar aquestes mentides, tan certes també - "*tot home té el seu preu*", "*poderós cavaller és el senyor diners*"- i anar dalt, sempre dalt, sense aturar, pels cicles dels segles.

... Gairebé ens debilitem però a punta de gimnàs, ascensions d'entrenament, trot en sorra, trot en altura, pujar i baixar escales, tots sentim progrés, encara que per diversos motius dels **24 postulants només onze pugem** al definitiu bus que ens portaria a l'inici del nostre viatge... Al fi estàvem al peu del turó. Districte 4860, d'Argentina. Mendoza ens havia esperat amb un compliment en què vam conèixer a **Norma Kalejman** (presidenta del Comitè Distrital de Centenari, qui tan important fora en l'organització de l'activitat) i escoltem l'oratória impressionant de **Sacrificio Calile**, governador del Districte.

Continuem pujant, més, més, més. I arribem a la **ciutat feta de carpes**: als 4300 m, **Plaça de Mules**: allí podeu trobar telèfon (U\$S 5,- per minut), banys d'aigua calenta (U\$S 10,-), Internet ((U\$S 15 per 10 minuts), restaurants, metge, una galeria d'art i mobilització en mules. *Hellow. Danke. Souruyan. Alemaled*. S'escolten mil i un idiomes perquè muntanyistes de mil i un països viatgen a l'Aconcagua, encara que sigui fins aquí, a aquesta ciutat que dura dos mesos i es desmunta la resta de l'any. És el màxim lloc on puja l'helicòpter, fins aquí arriben les mules del transport, aquí conclouen les rutes de tresc, i aquí cal aclimatar-se....

En l'altura tot és rar. Plaça de Mules no surt en els mapes, però està. El normal és pujar des d'allí, portant carpes i artefactes de cim, aclimatar-se quelcom i baixar, seguir aclimatant-se sota, pujar, seguir aclimatant-se, tot això prenent **sis litres d'aigua al dia**, movent-se ni molt ni poc, cuidant els ritmes del cos. Només després intentar el cim. I va ser el que vam fer. **Aviat es va esborrar el la compta dels dies.** Una tarda, **Ana María** –segona al comandament- ens va comunicar que existia cert perill de mal temps, que el convenient era assaltar el cim demà mateix.

Ens despertem sent les **tres del matí**, mentre fora feia **quaranta graus sota zero**, i després de beure neu fosa i desdejunar-se bé, sortim al cim; fins a la llum de les llanternes frontals tremolava o titil·lava, **Luis Manrique** va llegir una carta d'alè escrita pel muntanyista **Sergio Moya, Felipe Videla** va recordar el brindis del muntanyista: al fi havia arribat el fi! en cosa de deu hores arribaríem? "Caminem diversos dies que en veritat van ser un sol dia multiplicat per aquest dia", deia el joc de paraules que es pot aplicar perfecte a aquesta jornada en què el fred, i el cansament, i el fred, i el cansament, i. En Plaça de Mules havíem escoltat del brasiler que va morir d'esgotament, dels francesos que van desaparèixer, de l'australiana que es va trencar com a neula en rodar, del cos que fa la desconeguda; recordàvem això quelcom descoratjats en veure com un muntanyista malai o xinès tremolava com si ho estiguessin espolsant, i fins aquí no més va arribar. Però, i nosaltres? Arribaríem: no quota dubte en veure que el sol sortia: es veia l'ombra del turó al cel. **I en mirar a la llunyania es commensurava Xile sencer!**

D'un en un vam ser experimentant problemes: **Chávez** el fred extrem, Alarcón un relliscada al glaç, Ana María un mal de cap; **Mariano Egea** (l'argentí, **l'únic rotari notari** i no bleada, com el molestàvem) problemes amb el seu equip: cada devolució implicava la devolució d'un company de cordada. "Jo tenia deu gossets..." hagués pogut cantar el destí. **Luis Flores**, empecinado, seguia endavant malgrat el seu cansament (en veritat estava anant a la primera pàgina dels diaris, perquè a la baixada del turó s'extraviaria, suportaria la fredolina miraculosa de dues nits a quaranta sota zero i tornaria pels seus propis mitjans al nostre campament per demostrar que l'impossible és perfectament possible).

I arribem al cim –els dotze, encara que arribéssim cinc- entre dos quarts de tres i un quart de quatre. Al fi havia arribat el fi, i les paraules es queden curtes: "missió complerta", va panteixar concís però eloqüent **Oswaldo Alaniz**. Aquí estàvem: **ROTARY AL CIM D'AMÈRICA!** "

Gràcies amics per aquesta gesta en homenatge a Rotary, "una institució que és tota una muntanya".

Escola d'Instrucció Rotaria
RC de Santiago de l'Estorada- Argentina

MOLT IMPORTANT: Les classes perdudes les podrà trobar en: www.aprendamosrotary.org.ar

Els qui no desitgin rebre les classes virtuals comunicar-ho a: cheein@arnet.com.ara